

МЕСТЕН ВЕСТНИК

www.popovo.bg

Брой 29 (222), година V • 16.X.2009 г.

РЕГИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Цена 0,40 лв.

**Интервю:
„ТЕНИСЪТ
НА МАСА
МЕ
ИЗГРАДИ
КАТО
ЛИЧНОСТ И
ХАРАКТЕР“**

на стр. 4

12 ОКТОМВРИ – ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ОБЩИНА

**ПОПОВО ДЕЛИ С ЛОВЕЧ ПЪРВОТО
МЯСТО ПО БРОЙ ЗАЩИТЕНИ ПРОЕКТИ
ПО ОП „РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ“**

на стр. 3

**БЕЗ ПАРТИЙНИ
ПРИСТРАСТИЯ В
ОТНОШЕНИЯТА
С ОБЩИНИТЕ**

на стр. 2

**НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ ЩЕ
НИЦИ МИНАЛОТО НА ПОПОВСКО**

Над 40 доклада ще бъдат изнесени на шестата научна конференция „Попово – минало и бъдеще“, която ще се проведе на 19 октомври. Тя е организирана от Историческия музей и Културно-просветно дружество „Родно Лудогорие“.

Участват учени от БАН, преподаватели от университетите в София, Велико Търново и Шумен, музейни работници и краеведи от Попово и страната. За пръв път ще бъдат изнесени научни резултати от проучванията на уникалната тра-

кийска гробница, която беше открита това лято до село Гагово. В новата история ще бъдат огласени факти около открити в района уникални икони на тревненския зограф Цаньо За-

на стр. 2

**ОТКРАДНАЛИ
ПОДПИСКАТА
ЗА ПАРТИЯТА
НА ЮЗЕИРОВ**

на стр. 2

**ТОВА, КОЕТО НИ
Е ДАЛА МАЙКА
БЪЛГАРИЯ, Е ВЪТРЕ
В НАС, НЕЗАВИСИМО
ЧЕ СМЕ ТУК**

90 ГОДИНИ ФУТБОЛ В ПОПОВО

на стр. 6 и 8

на стр. 5

БЕЗ ПАРТИЙНИ ПРИСТРАСТИЯ В ОТНОШЕНИЯТА С ОБЩИНИТЕ

Това обеща премиерът Бойко Борисов на представителите на местните власти на Шестата им годишна среща в гр. Сандански. Тя се проведе от 8 до 10 октомври и по традиция се организира от Националното сдружение на общините в Република България (НСОРБ) с участието на министри, български и чуждестранни експерти.

От община Попово в работата на триденния форум се включиха кметът д-р Людмил Веселинов, председателят на Общинския съвет Трифон Трифо-

нов, заместник-кметовите Милена Божанова и Емел Расимова, зам.-председателят на ОбС Венета Мисирджиева, главният счетоводител Пенка Божилова. В рамките на проявата участваха в работни срещи и дебати по своите направления.

Обсъжданите въпроси тази година бяха свързани с подобряването на общинските услуги, съвременните технологии и материали за изграждане на ВиК инфраструктурата, новостите в пътното строителство, управлението на отпадъци-

те и мерките за енергийна ефективност. Дискутирани бяха също предстоящите реформи в общините, реформите в сферата на средното образование, европейските стандарти в общинската социална политика, проблемите при усвояването на средствата от ЕС.

Председателят на НСОРБ Дора Янкова, кмет на Смолян, изрази удовлетворението си относно подписаното споразумение с премиера Бойко Борисов, който също уважи срещата. Разписани са политиките за изграждане на съвременна

общинска инфраструктура, прозрачност и добро управление, както и допълване на централните и местните мерки за развитие на човешкия капитал, които са едни от най-важните при-

оритети в условия на криза. Тя добави, че общините се вълнуват изключително много от Бюджет 2010 и изпитват тревога, какви ще бъдат отношенията им с управляващите органи,

най-вече по оперативните програми на ЕС. Според г-жа Янкова една от най-добрите новини по време на срещата в Сандански е, че няма да се закриват малките общини.

НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ ЩЕ НИЩИ МИНАЛОТО НА ПОПОВСКО

от стр. 1

хариев, ще се дискутира по теми от обществено-политическия и стопанския живот на бившата Поповска околия, като не е забравена и дейността на малко известни поповци с принос за националната ни история.

За пръв път сред докла-

дите има и такива за съвременното състояние и потенциал на Поповския край с оглед използването му за инвестиционни проекти, съфинансирани по европейските програми.

По време на конференцията ще бъде представено и академичното издание „Местните имена в проце-

са на езиковата комуникация (въз основа на материал от Поповско) с автор ст.н.с. д-р Лиляна Димитрова-Годорова.

Конференцията ще бъде открита на 19 октомври от 9 часа в художествената галерия „Кирил Майски“.

МВ

КАТАСТРОФА КАТО ПО ЧУДО НЕ ВЗЕ ЖЕРТВИ

Тежък пътен инцидент на пътя между Попово и Опака се случи сутринта в понеделник, съобщиха от полицията. Около 10,15 часа самоходно шаси, управлявано от 57-годишния Л.В., навлязло в насрещното движение при опит да завие наляво. В този момент насреща се задал лек автомобил „Пежо Боксер“, зад волана на който стоял 53-годишният Н.К. Той се движел с несъобразена с пътните условия скорост и при опит да избегне челния сблъсък изгубил контрол над превозното средство, което се преобърнало в крайпътна канавка вдясно от платното. В резултат на злополуката пострадали хора нямало, но лекият автомобил понесъл значителни материални щети. По случая е образувано досъдебно производство.

ОТКРАДНАЛИ ПОДПИСКАТА ЗА ПАРТИЯТА НА ЮЗЕИРОВ

Събраните близо 8000 подписа за учредяването на партия „Мюсюлмандемокритичен съюз“ (МДС) на братята Юзеири, които скандализираха с вече разрушения паметник на незначителния турски войн в поповското село Славяново, са били откраднати. Това съобщиха шефът на все още нерегистрираната партия Али Юзеири. Кражбата станала в неделя в центъра на София. Юзеири поканил активистите на партията да ги почерпи в заведение, чието име отказва да назове. Излизайки, установили, че от багажника на колата липсва кашон с набраните подписи. Юзеири отказа да съобщи и марката на колата, от която били изчезнали списъците с имена на

учредители, които застават зад МДС. Адвокатите му подготвяли жалба и днес тя щяла да бъде внесена в полицията. От МДС започвали ново събиране на подписи.

Междувременно вчера на сайта Romak.eu се появи декларация, подписана от името на МДС. В нея се настоява за обезщетения на хората с насилствено сменени имена през възродителния процес. Запазваме автентичния правопис на декларацията: „Родната ни страна с решение

на Народното Събрание да се извини на етническите и религиозни малцинства за всички престъпления извършени срещу тях. Да анулира наложените им принудителни имена и автоматично да ги замени с истинските. Да изплати на погарпевшите еднократно парично овещетение в размер на 10000 евро както и по 10 евро за всеки ден през които са били принудени да живеят с наложеното име...“

Юзеири заяви, че чул за декларацията, но не бил неин автор и не бил запознат със съдържанието. „Ще я прочетем, обсъдим и преценим дали да заставим зад нея“, каза Юзеири.

Автоанета МАРЧЕВА
В-к „Труд“

БЛАГОТВОРИТЕЛНА АКЦИЯ

Вече втора седмица на централния градски площад „Александър Стамболийски“ в Попово се провежда кампания за събиране на употребявани детски книжки. Организатори са скаутски клуб „Антола“ съвместно с Организацията на българските скаути и Български младежки червен кръст-гр.Попово. Целта е чрез събраните детски книжки и издания за деца да се подпомогнат детските болници и отделения в страната.

ЧИТАТЕЛСКА ПОЩА

УВАЖАЕМА РЕДАКЦИЯ,

Наскоро в нашето село Горица се проведе една нестандартна инициатива, която прикова вниманието на живеещите тук. В салона на селския пенсионерски клуб се състоя детско парти под наслов „Довиждане, ваканция, училище, здравей!“.

Деца, подготвени от пенсионерките Димитринка Косева – бивша детска учителка, и Стефка Димитрова – бивша акушерка, представиха пиесата „Истински другар“ от Веселина Игнатова. В ролите на Зайко, Ежко и Луса се възлюбиха малките артисти Алиш, Райко и Севда.

Клубът се оказа тесен да побере желае-

щите да гледат представлението млади и стари, малки и големи. Те на живо видяха и чуха какво са научили децата и всяко тяхно изпълнение се посрещаше с ръкопляскания и одобрителни възгласи.

Пред присъстващите на празника родители, баби, дядовци и гости бяха изпълнени още стихотворения и песни. Участващите в партито деца бяха поздравени от кмета Цветан Стайков, който накрая ги почерпи с различни лакомства.

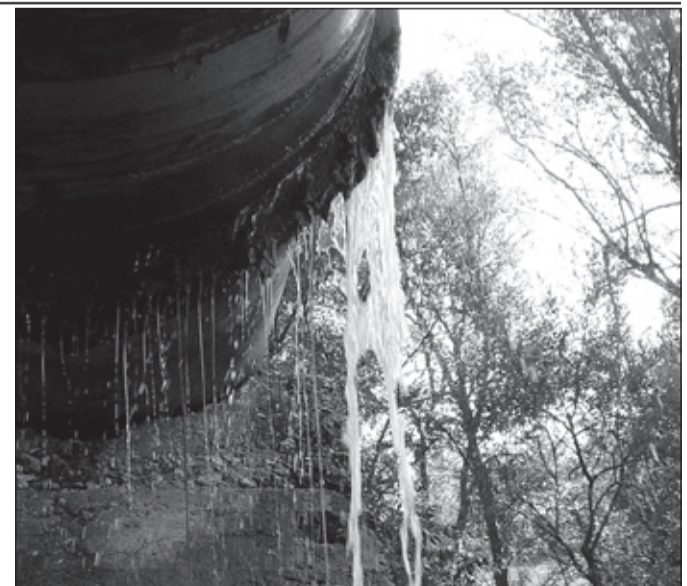
„Усмихвайте се от зори до мрак и ни очаквайте пак!“ – така с поклон завърши детското парти.

Д. Стефанова
С. Горица

БДИТЕЛНИ РЕПОРТЕРИ

Между село Славяново и поповския квартал Сеячи преминават тръби под и над земята от напоителната система за промишлено напояване. В откритата им част, в разстояние от 300 м, има силни течове на три места, които изхвърлят тонове вода, която сигурно се заплаща...

12 ОКТОМВРИ – ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ОБЩИНА

ПОПОВО ДЕЛИ С ЛОВЕЧ ПЪРВОТО МЯСТО ПО БРОЙ ЗАЩИТЕНИ ПРОЕКТИ ПО ОП „РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ“

По традиция и тази година общинската администрация в Попово отбеляза подобаващо 12 октомври – Деня на българската община. Това, че има такъв ден в празничния календар на България, е още едно доказателство, че общината е най-важната административно-териториална структура в страната, която стои най-близо до хората. От нея до най-голяма степен зависи решаването на местните проблеми, нейно задължение е да осигурява на гражданите си все по-качествени услуги. Затова и новите управляващи на всички по-висши нива трябва да са наясно, че започналата децентрализация по отношение на общините е изключително важен процес и не трябва да се прекъсва, ако искат да се приближаваме с по-бързи темпове към развития Европа.

Всички служители, кметове и кметски заместници, представители на Общинския съвет, се събраха да отпразнуват своя ден в красивата местност Пчелина до гр. Разград. Тук беше и цялото ръководство на администрацията начело с кмета д-р Людмил Веселинов, който официално поздрави присъстващите на тържеството. Той отново подчерта, че най-важният за инфраструктурата на Попово проект за над 9 млн. лв. е одобрен и от новото правителство. Единствено нашата община и Ловеч са с по пет защитени проекта по ОП „Регионално развитие“, т. е. по всички възможни направления на програмата. Останалите са с по-малко от нас, а съседите ни Търговище и Шумен са само с по един. Най-голям е броят на тези общини, които нямат нито един защитен проект по тази програма. Десетки са и проектите ни по останалите оперативни програми, единствено работата в земеделския сектор закъснява по вина на управляващия орган. Затова кметът благодарни на всички общински специалисти, които имат принос в изготвянето и реализацията на идеите – освен доказани умения, те вече имат и самочувствие, защото успяват да се преборят с десетки по-големи общини с добрите си разработки. „Вярвам във вас, разчитам на вас, че ще

успеем въпреки всичко, да довършим успешно и този мандат в името на гражданите на нашата община“ – завърши кметът поздравителното си слово.

Официалната част на празника включваше и награждаване на най-добрите сред служителите, кметовете и кметски заместници през 2009 г. Комисия с председател зам.-кмета Гецо Гецов обсъди предложенията от директорите на Дирекция и тази година статуетката за служител №1 в общинската администрация бе връчена на Мая Йорданова от Дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“, отдел ГРАО. Другите номинации в тази категория бяха Нина Тодорова от Дирекция „Териториално и селищно устройство и екология“, Олга Илиева от Дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността“ и Добрин Добрев, Дирекция „Икономически дейности и защита на потребителя“.

За най-добър кмет в община Попово бе определена Хриска Станева – кмет на с. Садина. Другите номинирани тук бяха Милчо Петров – кмет на с. Паламарца, Цветан Цветков – кмет на с. Посабина, Денчо Добрев – кмет на с. Ломци.

Призът за най-добър кметски заместник в община Попово получи Стоянка Найденова – кметски заместник на с. Долец. Денчо Георгиев – кметски заместник на кв. Невски, Катя Иванова – кметски заместник на кв. Сеячи, Стефан Томов – кметски заместник на с. Баба Тонка, Петър Ганев – кметски заместник на с. Марчино, бяха другите номинирани.

Всички отличени получиха цветя и награди. После, в приятната обстановка на комплекс „Кованлъка“, започна веселбата – един предпочетоха дансинга, други се разходиха на въздух сред красивата природа на това прекрасно кътче. Най-важното е, че имаше празнично настроение, което зареди всички за предстоящите делници, където са проблемите, напрежението, стресовите ситуации. И така – до следващия празник...

МВ

ХРИСКА СТАНЕВА – КМЕТ НА С. САДИНА

Работи в системата на местната администрация от 1980 г., когато селото ѝ беше център на община. Преди две години е издигната за кмет от БСП и печели изборите. Почти е изпълнила предизборната си програма, но има много нови идеи за оставащото време от мандата. Зона за отдих, пешеходна пътека до отдалечената махала на селото, десетки културни и спортни инициативи – това са само част от реализираните проекти и инициативи. Много е доволна, че е „спасила“ тазгодишния републикански кръг от състезанието по бџи в Садина, който без малко е можело да бъде отменен по финансови причини. Благодарение на основния спонсор д-р Йордан Димитров, който я подкрепя във всеки труден момент, селото, а и община Попово останаха в националния спортен календар. Не е по сили-

те ѝ да се справи с големия проблем не само за нейното село – уличните настилки. Надява се, че и това все някога ще се реши със съдействието на Общината и с проекти по европейските програми.

На кого разчита в работата си? На екипа, с който работи, на общественния съвет, с който търсят правилните решения. Благодарни на тях и на всички в общинската администрация – от кмета до специалистите, които винаги са ѝ помагали да изпълни поетото начина-

ние. Благодарни и на своите съселяни, които не дели по политически цветове. Много мисли за младите, с тях е и на спортни състезания, и на излети сред природата. В услуга на хората от селото е 24 часа в денонощието и не скрива, че мечтае за малко повече лично време за семейството, за дома си и най-вече за любимите внучета. Да си жена кмет е тежък кръст, но не съжалява, че е поела този пост, и получената награда ѝ дава импулс за още по-активна работа.

СТОЯНКА НАЙДЕНОВА – КМЕТСКИ НАМЕСТНИК НА С. ДОЛЕЦ

щински служител.

Не скрива изненадата и вълнението си, че за втори

Работи като кметски заместник на красивото село Долец от 2004 г. Още през първия си мандат, 2006 г., стана носител на същия приз. Това я амбицира да изпълнява все по-усърдно отговорната работа на об-

път статуетката за най-добър кметски заместник ще стои на бюрото ѝ. Смята, че високата оценка се дължи на факта, че за нея няма работно време, че през цялото денонощие е на разположение на хората от се-

лото, когато имат неотложен проблем за решаване. Много са и мероприятията, които организира във всички сфери на обществено-политическия живот. Признателна е на всички, които ѝ съдействат – тази награда е и за тях. Благодарни на цялото ръководство на Общината за подкрепата и най-вече на зам.-кмета Милена Божанова, която отговаря за нейното село.

Сега е под напрежение как най-добре да се организира предстоящото откриване на новопостроения храм „Св. Илия“. Тържеството е насрочено за 22 октомври, очакват се високи гости и трябва за всичко да се помисли. Използва случая да покани жителите на общината на това голямо за село Долец събитие.

МАЯ ЙОРДАНОВА – МЛАДШИ СПЕЦИАЛИСТ ГРАО

Скромност и прецизност в работата – това може да се каже за младата общинска служителка Мая Йорданова, едно от лицата на Община-Попово в Центъра за административни услуги и информация. Вече девет години тя, винаги любезна и отзивчива, е в услуга на гражданите при радост и скръб – издаването на документи за раждане, за смърт, за наследници е нейно задължение.

Сега Мая е на 33 години, има първокласник и харесва работата си. Завършила е специалността „Социални дейности“, а след това – и „Публична администрация“ във Великотърновския университет. Не си

спомня да е имала дори един конфликт с някого от чакащите пред гишето ѝ, при проблем винаги се е опирала на колегите и прекия си началник Сашо

Драганов. Иска да благодари специално и на още един човек – юристката на Общината Мария Иванова, която винаги ѝ помага при заплетените случаи.

Защо избра точно тениса на маса?

Някога в квартала имаше тенис маса, на която по цял ден играехме. Аз бях най-малкият и винаги ме побеждавах. Още тогава се амбицирах да се науча да играя по-силно, да стана по-добър тенисист и да бия всички. Тренирал съм и волейбол при известния спортен деятел в града Димитър Стефанов, но в крайна сметка избрах тениса на маса. Той е достъпен спорт, за да го практикуваш не трябва много финансови средства и в същото време е атрактивен, динамичен, изисква здрава психика и доста физическо натоварване.

Откога се състезаваш?

През 1991 г. започнах да тренирам сериозно. Първи треньор ми беше Иван Димитров, който ми откри тайните на този красив и емоционален спорт и ме накара да го заобичам завинаги.

На кого дължиш най-много за израстването си като елитен състезател?

На първия си треньор. Работил съм и с други треньори и специалисти, включително и от чужбина, но най-много дължа на Иван Димитров, който и сега ми е треньор. Той е изключителен като личност и специалист и ми помогна да се изградя не само като състезател, но и като характер и човек, за което съм му благодарен.

Имаш ли кумир в този спорт?

Да, шведа Ян ове Валднер, който може би е най-добрият тенисист за всички времена и за когото няма тайни в този спорт. Той е пример за няколко поколения тенисисти.

Карриерата ти зад граница е била най-продължителна в Турция – три години. Къде по-точно беше и какви ти са впечатленията за тази страна и за нейните жители?

Бях в град Измит, който се намира на 70 км от столицата. Прави впечатление, че турските градове са гъсто населени, хората в тях са много, неимоверно много, голямо гъмжило е. В Истанбул населението е колкото две България. Турците са добронамерени и изключително гостоприемни хора. Запомнил съм следната случка. Веднъж бях поканен на гости в едно семейство. Още докато влязох в жилището, ме претеглиха на домашен кантар. Видя ми се малко странно, но си замълчах. Когато си тръгнах след обилната вечеря, отново ме накараха да стъпя на кантарчето и се оказа, че съм по-тежък с два килограма. Домакините останаха много доволни, искрено се радваха, че съм се чувствал добре и съм харесал приготвената от тях храна.

Как гледат на тениса на маса в Турция?

Там отношението към играта с малката топка и към спорта изобщо е коренно различно от сега съществуващото в нашата страна. Уредено е финансирането, обръща се сериозно внимание на всички видове спорт – точно както беше и в България до 1990 г. Системата, по която се развиваше тогава спортът у нас, беше много добра, ефективна и сега се прилага в доста страни. Не знам по какви причини управниците ни се отказаха от нея и я развалиха. Затова и спортът ни като цяло днес е на това ниво...

Какви награди имаш в личната си колекция?

Доста са, но най-значимите са, че съм бил три пъти републикански шампион отборно – два пъти с отбора на Попово и веднъж с ЦСКА. Имам второ място в страната в индивидуалното първенство през 2002 г. и второ място на двойки през настоящата година. Участвал съм също на две европейски и едно световно първенство.

Какво ти дава лично на тебе тенисът на маса?

На първо място това ми е професия. Благодарение на тениса на маса контактувам с много хора и имам доста приятели. Спортът изгражда такива здрави приятелства, каквито не се създават по друг начин. За да постигнеш значим успех, трябва да минеш през много трудни

моменти. А приятелствата, родени в трудностите, са истински, неповторими, трайни. Трудностите в спорта закаляват характера, изграждат човека, правят го психически устойчив, търпелив, учат го на много неща, полезни в живота.

Доволен ли си от представянето на твоя клуб „Роса 1“ в държавното първенство?

В личен план съм доволен. В момента съм на трето място в страната по баланс – съотношението между постигнати победи и загуби. Отборно клубът ни зае четвъртото място в първенството, което лично мен не ме удовлетворява напълно, но се надявам през следващия полусезон да постигнем по-добро класиране. Ще гоним медалите в крайното подреждане и участие в европейските клубни турнири.

Как провеждате подготовката си при липса на подходяща спортна база в града?

Условията, при които се подготвахме през миналия спортен сезон, бяха много тежки. Последно тренирахме в салона на ОУ „Климент Охридски“, където обстановката бе общо взето спартанска, но сме благодарни, че все пак имаше къде да се подготвяме. През зимата температурата в салона не надхвърля 7–8 градуса, кое-

то е предпоставка за получаване на травми. Подът не е в добро състояние. Когато играят, трениращите тенис на маса ученици нерядко се спъват в неравностите и е обяснимо, че все по-малко родители пускат децата си на тренировки. Базата в летния театър, която ползвахме преди години, също не беше перфектна, но предлагаше много по-добри условия за подготовка.

Какви са плановете ти като елитен състезател?

Засега гледам в по-близко бъдеще. Завърши държавното първенство, кламирах се на четвърто място и за в бъдеще ще гоним по-добро представяне. В личен план се надявам, че скоро ще се дипломирам в Националната спортна академия. Остава ми да взема още няколко изпита.

Мислиш ли да упражняваш треньорска професия след години?

Да. Аз и в момента я упражнявам. С треньора Иван Димитров заедно работим всеки ден с деца от града. Наистина те са малко, сега са около 15. А преди да ни вземат базата в летния театър, имаше над 70 деца...

С какво се занимаваш през свободното си време, имаш ли хоби?

Най-вече обичам да се ровя в Интернет. По този начин е възможно да се поддържа връзка с целия свят, контактувам с приятели и мога да науча много неща. Интернет е една безкрайна вселена и затова винаги ми е интересно пред монитора.

Какво би искал да се промени в Попово и какво ще пожелаеш на поповчани?

Бих искал по-скоро да се създадат предпоставки и условия младите хора да остават в града, да се разкрият привлекателни работни места и да се подобри заплащането, но честно казано, с наличието на световната криза не виждам как това може да стане в близките две-три години. Бих искал хората да станат по-добри, да работят за по-светло бъдеще на родния си град. Лично аз съм решил след завършване на висшето си образование да остана тук и да работя за Попово. Дано и други млади мои съграждани мислят по този начин. Бих искал също да се изгради добра спортна база в града, която да привлича младежите.

Въпросите зададе Кирил ЖЕЧЕВ

„ТЕНИСЪТ НА МАСА МЕ ИЗГРАДИ КАТО ЛИЧНОСТ И ХАРАКТЕР“

Станислав Иванов – или Саишко, както го знаят приятелите и многобройните любители на тениса на маса в града, е роден през 1980 г. в Попово. Завършил е средно образование, а сега е петкурсник в Националната спортна академия. Той е професионален състезател по този спорт, играл е в родния си град, в ЦСКА, в Турция, във Франция. От есента на миналата година отново се състезава в представителния мъжки отбор на Попово, където е първа ракетка. Станислав Иванов се съгласи с удоволствие да отговори на няколко въпроса специално за читателите на вестника.

ТОВА, КОЕТО НИ Е ДАЛА МАЙКА БЪЛГАРИЯ, Е ВЪТРЕ В НАС, НЕЗАВИСИМО ЧЕ СМЕ ТУК

Ресторант „Махзен“ в Истанбул

Нигяр ХАМИДОВА,
с.Ломци-гр.Истанбул

Истанбул – град, пълен с тайнственост и модерно излъчване, приканващ със своя исторически блясък, плашещ със своята девственост понякога, учудващ със своята политика, със смесицата от европейски начин на живот и все още традиционния си облик, носещ дъха на Анадола... Приказка с далечно

начало, която всеки, прочел я веднъж, би разказвал по различен начин.

Вече почти две десетилетия Истанбул е по-близък от всякога за нас, българите. Толкова близък, а понякога и толкова непознат и загадъчен... Много български преселници мюсюлмани живеят в този хипнотизиращ хаос, много семейства възпитават децата си по „български“ в този метрополитен. Толкова е интересно, когато в някои квартали, населени с български преселници, просто като си вървиш по улицата, да усетиш българското в домовете им, без дори да влизаш в тях! Дограмата в лятната къща, портичката с железния навес, розите около нея, перденцата и най-вече мушкатата, теменужките и зайчетата в саксиите по прозорците в кухните! Такава топлина, такава енергия няма откъде да се вземе в този огромен град! Много често, пътувайки с градския транспорт, само по златните обичии или тъмния махагон на кофата разпознавам „нашите жени“, личи ни по всичко, ние сме като едно ято птици, дошли в Турция, но крилето ни са готови за полет към „дома“.

Носталгията е толкова силна понякога... Случва се просто ей така да се заговорим, сякаш се познаваме, нещо ни сближава, а пътуването е толкова приятно, за разлика от другите пъти...

Има много успели преселници в Истанбул. Даже без да преувеличавам, искам да споделя, че са повече, отколкото съм очаквала. Живея тук вече десет години, познавам много хора, някои от които заслужават да им се сваля шапка, както си казва, защото условията, в които те пресупяват, са много по-трудни в сравнение с тези, в които са свикнали да работят по „български“ наши съграждани. Режимът тук е друг, нравите – също, законите са дру-

Ресторант „Махзен“ в Истанбул

ги... Само мисълта, че искаме да се чувстваме и тук като у „дома си“, че трябва да се доказваме и тук, ни води към успеха... Успехът е замайващ главата опият, който не спира да те омайва и подтиква, за да докажеш, че можеш да успееш и тук, започвайки от нула. Познавам много млади хора, които имат тук собствен бизнес, плод на усилен труд – към тези напористи хора местните турски граждани се отнасят с уважение и възхищение.

Това, което ни е дала Майка България, е вътре в нас, независимо че сме тук и че понякога с нас се държат като с чужденци, подценяват ни или прибирзано си вадят заключения и т.н.

Как живеят жените тук? Въпрос, който вълнува много от жените в България. Но за съжаление въпреки модерния облик на Република Турция има такива, които живеят още по условията на шерията. Е, това естествено нас не ни вълнува, но все пак е шокиращо да видите например в автобус мерцедес, последен модел, две жени, седнали една до друга – еднага, облечена по последен писк на европейската мода, а другата... с фередже.

Нашите български жени тук са като макове в тълпата. Личи ни по говора, по начина на обличане, маниери, държание, обноски, култура... Култура!? Това е най-болната ни тема за съжаление. Едно общество може да има елит, но ако болшинството от населението от средната класа е необразовано и некултурно... повярвайте, всички красоти на този исторически богат град се срутват... Много често в общините държавните служители, медицински сестри, учители и т.н. са от „нашите“. Това разбира се е хубаво, но от друга страна, е лошо, защото все пак „ние“ сме толкова малко в сравнение с „тях“! Не исках да правя това сравнение между ТЯХ и НАС, но това е просто мое виждане, което често сме обсъждали с приятели тук, в Истанбул, ей така просто на чаша еспресо в някое от кафе-

нетата, собственост на изселници, които никак не са малко. Само в Авджиляр, квартала, който краси общия облик на Истанбул и приютава около 110 000 български изселници, което е приблизително 1/3 от общия брой население на квартала, има дузина кафенета и ресторанти. Интересното е, че тук идват само изселници, въпреки че заведенията са между другите ресторанти и кафенета. Жените разбира се и тук са доказали своята пробивност, защото и трите от най-реномираните заведения са собственост именно на тях, за което ги поздравявам искрено! Браво на тези жени! Кафене „или“ ресторант с българска кухня и жива българска музика като например „Махзен“, ресторант „Лебед“. Трите силни жени – Мюджан, Гюлсюн Колачин и Севнур Каолинова, са създали уютта и са дали много от себе си, за да съберат в едно кътче от България нашите сънародници. Има много имена, които мога да спомена, но просто писмото ми стана дълго. Ако искате, мога да направя интервюта с тях, само не зная доколко би било интересно за вашите читатели това.

С благодарности и пожелания за успехи на Вас и Вашите читатели!

ЛЮБОПИТНО

ОТНОВО ПОПОВСКА СЛЕДА В ТЕЛЕВИЗИОННО РЕАЛИТИ

В четвъртия български „Сървайвър“, който в момента се излъчва по БТВ, водач на едно от племената е 40-годишната Джулиета Окот. Тя е родена в гр. Варна. Тренирала е борба, била е републиканска шампионка, има осмо място на световно първенство. Носителка е на титлата „Мис Фитнес“. В момента е треньор в програмата за развитие на борбата в училищата в Ню Йорк.

Както личи от фамилията, а и от външността ѝ, Джулиета е дете от смесен брак. Историята ѝ е повече от любопитна, още повече че по някакъв начин е свързана с нашия град. В сайта на предаването четем, че майка ѝ е от поповски род, потомка на Страхил войвода. Живее в Варна, била оперна певица. Баща ѝ е от Кения, от рода на сегашния президент на САЩ Барак Обама.

Младият африканец, който преди малко повече от 40 години идва да учи във Варна, се жени за българката и след като завършва образованието си, семейството заминава за родината му. Там живее с децата си в крайна бедност, дори едно от тях умира. Тогава българската баба на Джулиета прави и невъзможното, за да се добере до далечната африканска страна и да прибере внуците си, за да ги спаси. След три и половина изключително тежки години в Кения Джулиета отново е в родната Варна, където порастава под грижите на баба си Станка. Именно на нея, макар и вече покойница, Джулиета посвещава участието си в „Сървайвър“. Покъртителната си история младата жена разказа през съзвездия на един от племенните съвети, подтиквана от водещия на реалити играта Евтим Милошев.

Вероятно точно баба Станка е от Попово или с поповски корен, но опитите ни да научим нещо повече за нея засега остават напразни. Ако някой от вас, уважаеми читатели, е познавал тази сърцата българка или някого от близките ѝ, може да се обади в редакцията на тел. 4-25-77. Добре е да имаме памет за такива хора като нея, чийто живот е синоним на жертвост и човечност и пример за подражание, още повече ако са наши земляци. **МВ**

ДЖУЛИЕТА ОКОТ

Възраст: 40 г.

Град: родена във Варна, живее в Ню Йорк

Зодия: Риби

Ръст: 161 см

Професия: треньор по борба

Образование: висше

Тренира борба. В момента е треньор в програма за развитие на борбата в училищата в Ню Йорк. Републиканска шампионка по борба, 8-о място на световно първенство, „Мис Фитнес“.

Майка ѝ е българка от поповски род, роднина на Страхил войвода. Майка ѝ е била оперна певица и затова е кръстила дъщеря си Джулиета – на оперна певица. Баща ѝ е от Кения – от рода на Барак Обама. Живяла е три години и половина в Кения, Африка. Покойната ѝ баба Станка е човекът, който ѝ е дал най-много в живота, тя я е отгледала и затова Джулиета посвещава участието си в „Сървайвър“ на нея.

Усвършенства фотография – снимала е европейски и световни първенства по борба.

БЪЛГАРИЯ МНОГО МИ ПРИЛИЧА НА НЮ МЕКСИКО

Преди три години в Попово заедно със семейството си дойде г-н Джери Диксън от щата Ню Мексико, САЩ. Внук е на родения в някогашното поповско село Сеячи Ганю Белчев, който тръгнал в началото на миналия век да търси късмета си в страната на неограничените възможности. Това лято г-н Диксън се завърна отново тук, но този път събра от необятната Америка цялата си българска рода. Сърдечна и с много емоции среща с миналото му организираха в Историческия музей. В бележника си назова част от интервюта с тези чудесни хора, които предлагаме на читателите на вестника.

Картината „Старата гара на Попово“ предизвика истинска радост у тях, защото точно от нея е тръгнал за Америка техния

Какво знаехте за България, преди да дойдете тук?

Дебора:

– Не много. Затова беше много вълнуващо да науча всичко това, което чух в музея, защото аз съм учителка и когато се върна, аз ще споделя моите впечатления с учениците.

Как намирате България?

Джери:

– Всеки път ние виждаме много повече, разбираме повече и се чувстваме

все по-близко до своите корени. И намираме много повече общи неща помежду си.

А Вие какво знаехте и какво научихте?

Елита:

– Научих много за своите роднини. И бях много изненадана, че България много ми прилича на Ню Мексико. И сега разбирам защо дядо е избрал Ню Мексико за своята втора родина. И храната, която вкусваме в България, е много подобна на храната, която моята баба и майка готвеха.

За децата Ви интересно ли е да бъдат с вас?

Джери:

– Да, така мисля. Сигурно е много образователно пътуване. Ще отидем в още една стара столица – Преслав. А също – във Варна и последния ден – в Несебър. Бяхме вече в Рилския манастир, Пловдив, в Розовата долина – Казанлък, Тракийската гробница и в Търново, разбира се.

Пожелавам ви следващия път повечето от вас да говорят български език. А ние ще ви посрещаме така, защото сте от нашия край и ви чувстваме още по-близки.

Разговор на Диана Събева

Тук сте представители на няколко американски фамилии, които са клончета от децата на Ганю Белчев. Какво ви доведе в България?

Джери:

– Желанието ни да поддържа връзката с България. От различни семейства сме, братовчеди. Аз съм Джери Диксън – син на Данка, дъщеря на Г.Белчев. Елита е дъщеря на Иванка, Дебора – дъщеря на Спаса.

Все пак как решихте да доведете целия си род в България?

– Толкова добре прекарахме последния път и научихме за богатото културно наследство, че искахме да го споделим с останалите. Искахме и останалите роднини в Америка да се свържат с тези в Попово.

Вълнувате ли се, Вие сте за първи път в Попово?

Елита:

– Да. Аз съм родена в София, Ню Мексико. Там са живели моите родители. За мен е нещо много специално.

90 ГОДИНИ ФУТБОЛ В ПОПОВО

На 11 октомври в Попово бе отбелязана 90-годишнината от началото на организирания футбол в града. Тържествата, състояли се по този повод, започнаха с мач между футболни ветерани, бизнесмени, журналисти и общински служители. В спортен екип на терена се появи и кметът на общината д-р Людмил Веселинов. Бяха сформирани два смесени отбора в следните състави:

Червени: Николай Николаев – вратар, Пламен Илиев, Красимир Георгиев, Желязко Желязков, Добромир Дафинов, Добромир Добрев, Невен Венков, Стоян Илиев, Ганьо Кирилов, Валентин Варчев, Илиян Станчев.

Бяло-зелени: Георги Денев – вратар, Людмил Веселинов, Гецо Гецов, Йордан Минчев, Ради Русев, Димитър Димитров, Добрин Добрев, Димитър Наумов, Христо Белчев, Стефан Стефанов, Радослав Комитов, Валентин Перов.

Поради лятното слънце в този хубав октомврийски ден и заради напредналата възраст на повечето от състезателите мачът се игра в

две полувремени по 30 минути. Макар и понатежали от годините, играчите от двата тима демонстрираха всичко хубаво във футболната игра – техника, точни пасове, нестандартно мислене, красиви комбинации – и доставиха истинско удоволствие на многобройните зрители. За вдигане на настроението допринесе и коментарът на шоумена Владимир Карамфилов-Въргала.

Журналистът Данчо Минчев (вляво) и спонсорът на отбора Добрин Добрев загряват за демонстрационния мач.

гане на настроението допринесе и коментарът на шоумена Владимир Карамфилов-Въргала.

Резултатът бе открит в 10-ата минута с добре изработен гол, реализиран от Валентин Перов от отбора на зелено-белите. До края на полувремето бяха вка-

ФУТБОЛ

ГУБИМ У ДОМА НАВРЪХ ПРАЗНИКА

На 11 октомври се изиграха срещите от IX кръг на първенството в Североизточна „В“ аматьорска футболна група. На своя стадион поповския „Черноломец 04“ прие отбора на „Бенковски“ (Бяла).

Мачът започна равностойно, като и двата състава се стараеха да наложат игрово надмощие. По-опитният тим на гостите обаче по-бързо стори това, напипа слабите страни на противника и започна често да поглежда към вратата на домакините. След едно изпълнение на корнер от дясно на Мехмедов

в 17-ата минута защитата на „Черноломец 04“ сгрещи и топката премина голлинията – 0:1. Поповските футболисти реагираха веднага, тръгнаха да търсят изравнителен гол и можеха да го постигнат, но грешаха в крайната фаза на атаките си. При този резултат завърши полувремето.

През втората част на срещата гостите отново стяха по-стабилно на терена и успяха да материализират игровото си предимство. При една тяхна атака Мехмедов не прецени добре създаването се положение, напусна мястото си, изли-

и намеря най-подходящото място, мина повече от час, но най-сетне й хванах цаката. Притаих се под едно дръвче досами водата в началото на доста голямо вирче и за около час и половина вече бях хванал 7–8 едри кефала и няколко по-дребни, но хубави мрени, когато наоколо внезапно притъмня, появили се черни облаци, които скоро покриха небето. Такава рязка промяна на времето се случва рядко в подобни планински райони. Скоро запръска дъжд. Отначало валежът бе рехък и аз продължих да ловя – като че ли точно в този момент рибата започна да кълве по-стръвно. Измъкнах набързо две парчета над половин кило. Изобщо не усещах, че се мокря. По едно време обаче небето се отпусна, отгоре рибна една вода – не ти е работа!

Матей, мой приятел и далечен роднина, беше рибар. Истински, рибар спортист. Практикуваше предимно речен риболов. С една въдица, на пловка. В раницата му винаги имаше и комплект блесни, различни по размер и цвят. С тях

майсторски ловеше най-вече едри кефали. В много редки слу-

чаи „давеше червее“ на язовир, но никога не търсеше рибата на дъно, а само на перо. За него никога нямаше лоша слуга, нямаше неподходящо време, когато рибата не кълве. Негови колеги по въдица твърдяха, че той едва ли не си е говорел с рибата и предварително знаел къде да заматне и на каква стръв да я примами. Никой никога не го е виждал да се прибере от риболовен излет с празно кошче.

Слабо е да се каже, че риболовът му се удаваше – той бе просто в кръвта му. Лично аз съм бил неведнъж с него за риба и лично съм се уверил в невероятния му усет към този древен занаят. Случвало се е през целия ден да заматям без успех, а неговото кошче незнаяно как се пълнеше с всеки изминал час. Обикновено Матей се притаяваше зад някой храст на брега, заматаше с пестеливи движения, при пълна тишина и започваше да вади риба след риба. Друг път обикаляше по реката с километри, докато намери подходящо място. Не винаги ползваше предварително приготвената стръв, често слагаше на куката нещо, намерено в близост до водоема.

Ето един случай от богатата риболовна биография на този заклет любител на природата и богат душевно човек, който сякаш потвърждава естествената му връзка с рибата. Или с неведомите сили, свързани с рибарския занаят. Предавам думите му почти дословно, без коментар – него оставям за читателя.

„Преди години отивам за риба на една река в Омуртажкия край, в девствена полупланинска местност. Много харесвам такива водоеми – отдалечени от населени места, с бистра вода, която можеш спокойно да пиеш и която е възможно да се размъти едва-едва единствено от преминаващо през нея диво животно – сърна, елен, глиган или нещо друго. Обичам да ловя без компания, сам бях и този ден. Докато пробвах на каква стръв ще кълве

„РИБАТА МИ СПАСИ ЖИВОТА“

и намеря най-подходящото място, мина повече от час, но най-сетне й хванах цаката. Притаих се под едно дръвче досами водата в началото на доста голямо вирче и за около час и половина вече бях хванал 7–8 едри кефала и няколко по-дребни, но хубави мрени, когато наоколо внезапно притъмня, появили се черни облаци, които скоро покриха небето. Такава рязка промяна на времето се случва рядко в подобни планински райони. Скоро запръска дъжд. Отначало валежът бе рехък и аз продължих да ловя – като че ли точно в този момент рибата започна да кълве по-стръвно. Измъкнах набързо две парчета над половин кило. Изобщо не усещах, че се мокря. По едно време обаче небето се отпусна, отгоре рибна една вода – не ти е работа!

Съвсем наблизко зад мене в отвесния бряг имаше доста дълбока

вдлъбнатина в пръстга, нещо като пещера. Оставих въдицата и прибягах в нея на сушина, докато премине валежът. За миг си помислих, че ако продължи да вали с тази сила, не е изключено нивото на реката да се вдигне бързо и може да стане опасно.

Минаха дестина минути – силата на дъжда същата. Изтече около половин час – положението не се променя, вали като из ведро. По едно време погледнах надолу към реката и видях, че поради вдигналата се вода живарникът ми се е откачил от пръчката, която бях забил в брега, и рибата една по една се връща в реката. Въпреки силния дъжд прибягах да спася колкото е останало от улова ми. Точно когато се опитвах да укрепя живарника по-стабилно на брега, усетих силен тътен зад гърба си и земята под краката ми се разтресе. Обърнах се – косата ми се изправи от ужас, коленете ми омекнаха! Пещерата, в която се бях подслонил допреди секунди, вече я нямаше. Беше се срутила. Раницата ми бе останала там затрупана под тонове пръст. Но аз бях цял-целеничък! Едва стоящ на от малелите си, треперещи от преживения шок крака, мокър до кости, но жив, без драскотина. Не съм от най-силно вярващите, но знам, че тогава рибата ми спаси живота!“

Казват, че Господ обичал добите хора и затова ги прибирал при себе си по-рано. Сигурно има нещо вярно в това. Матей се пресели в другия – както се твърди от някои – по-добър свят току-що закръглил 60 години. Ако е взел нещо със себе си в отвъдното, то е само голямата му любов към природата, към красивото, възвишеното. И майсторлъка си в риболова. Сега той сигурно често стои на свежата зелена трева по брега на някоя неземно красива райска река или прозрачно езеро и лови едри парчета от тамошната риба...

Състав на „Черноломец 04“: Мехмед Мехмедов, Димитър Дойчев, Дестелин Василев, Ясен Василев, Любомир Александриков, Илиян Помуков, Диян Кирилов (75 мин. – Станчо Илианов), Калин Кънчев, Евгени Георгиев, Арсой Абил (75 мин. – Ангел Главашки), Петър Тончев-Бембето.

В следващия кръг на първенството „Черноломец 04“ гостува на едноименския отбор на с. Тополите.

ДАВАТ КРЕДИТИ НА ЖИВОТНОВЪДИ

Започна вече приемането на заявления за подпомагане на животновъди по двете краткосрочни линии, които бяха гласувани от фонд „Земеделие“ в края на миналата седмица. Отпускат се 9 млн. лева за краткосрочно кредитиране на говедовъдите и биволовъдите. Ще бъдат подпомагани животновъди, които не са участвали в схемата за краткосрочно кредитиране на фонда през 2008 г.

Финансовата помощ ще е в размер на 500 лв. на брой крава или биволица. Кредитите са целеви – за закупуване на фураж и фуражни компоненти за отглеждане на животните. Те ще се отпускат при ре-

ферентен лихвен процент от 7,41%, какъвто е определен за България от страна на Европейската комисия. Средствата за подпомагане на животновъдите ще се осигурят също чрез вътрешна корекция на бюджета на фонд „Земеделие“ за 2009 г.

Фондът също така отпуска кредити за закупуване на фуражи за овце и кози майки, като се дават 80 лв. за животното с лихвен процент 7,41 на сто.

За кредитиране на овцевъдите и козевъдите са предвидени 4 млн. лв. По това направление през 2008 г. фондът е изплатил 2 588 620 лв. кредити.

С една година пък ще

бъде удължен срокът за връщане на краткосрочните кредити, теглени от фонд „Земеделие“ от зърнопроизводителите за семена и торове през 2008 г.

Разсрочват се заеми за общо 12 млн. лв., които е трябвало да се погасят до края на септември. Зърнопроизводителите са получили заемите при преференциална лихва 3%, но след разсрочването ще ги погасяват при референтна лихва 7,41 на сто.

Това е второто разсрочване на краткосрочни кредити от фонда с година, след като преди месец такова облекчение получиха животновъдите.

(24 часа)

ОБЯВА

Дирекция „Социално подпомагане“ – община Попово, област Търговище, пл. „Ал. Стамболийски“ №2, на основание чл.3 и чл.7 от Наредба №7 от 14.11.1997 г. за продажба на движими вещи – частна държавна собственост, обявява търг с тайно наддаване за продажба на лек автомобил марка „Москвич“ 412 ИЖ 1500 (спрян от движение и бракуван) с начална тръжна цена 208,00 лв. (без включен ДДС).

Оглед на вещта може да се направи всеки работен ден от откриване на тръжната процедура 23.10.2009 г. от 9.00 до 17.30 часа на паркинга на Община-Опака (гр. Опака, ул. „Съединение“ №1).

Размерът на депозита за участие в търга е 10% от началната тръжна цена на вещта и се внася в касата на Дирекция „Социално подпомагане“ – Попово.

Заявленията за участие ще се приемат в 7-дневен срок от откриване на тръжната процедура в стая №16 в Дирекция „Социално подпомагане“ – Попово след представяне на документ за внесен депозит.

Резултатите от търга ще бъдат обявени на 30.10.2009 г. на таблото за обяви в Дирекция „Социално подпомагане“ – Попово

За справки: тел.06039/29-69 – Мирослава Кънева, отдел „СЗ“ – Опака.

БЕЗПЛАТНИ ОБЯВИ

Давам гараж под наем на ул. „Мара Тасева“ 14. За справки – тел.: 4 28 48 или 0887 149 147.

Продавам нови табуретки, изгодно. Справки на GSM 0899 459 234.

Продавам къща с дворно място и стопански постройки в с. Медовина. За контакти: тел. 06033/22-81 или 0896.675.120 след 20 часа.

Продавам стадо кози и камион „Шкода Мадара“. Цена – по споразумение. с. Водница, Поповско, тел. за справки: 0889 248 929.

Продавам „Москвич 412“. Телефон за справки: 0896 595 508.

Продавам двустаен, панел, в Ливадите, гр.Попово, ул.„Гагарин 1“, вх.Г, ет.II, ап.6. Справки на тел.: 0888 737 640.

Търся да гледам стари хора или деца. За контакти: GSM 0899 998 186.

Изгубена диплома за висше образование на Юлиана Георгиева Иванова от РУ „Ангел Кънчев“ Русе. Тел. 0887 093 498.

Продавам тристаен апартамент в кв.„Младост“. Цена по – споразумение. За контакти: GSM 0898 937 435 и 082/841.

Продава или заменя двуетажна къща в с.Берковски за кола. За контакти: тел. 0898 939 706.

Продавам къща с дворно място 1,5 дка и стопански постройки в с.Славяново. За контакти: GSM 0897 021 924 и тел. 062/671 601.

Продавам къща в кв.Невски. Цена – по споразумение. GSM 0896 379 737.

ЗАПОЧВА ПРОДАЖБА НА МАРКИРАНИ ГОРИВА

**ПРАВИТЕЛСТВОТО ПРИЕ ПРОМЕНИ
В НЯКОИ ДАНЪЧНИ ЗАКОНИ,
ПРЕДСТАВЕНИ НА БРИФИНГ В МС
ОТ ФИНАНСОВИЯ МИНИСТЪР СИМЕОН ДЯНКОВ.**

Акцизът на цигарите очаквано се повишава до 76 евро на 1000 къса, като с това в държавния бюджет ще постъпи допълнителен ресурс от 232 милиона лева за 2010 година, изтъкна Дянков.

Във връзка с борбата със сивата икономика се въвежда система за продажба на маркирани горива – газол и керосин, използвани за отопление и обработка на земеделски земи, чиято акцизна ставка става 50 лв. на 1000 литра, информира финансовият министър.

Така ще се прекрати контрабандата на горива, които влизат уж като горива за земеделието, а реално се продават на бензиностанциите.

Дянков въвежда нулева акцизна ставка за смазочните масла, като те ще бъдат обект на митнически контрол. В момента те не минават на митническа проверка.

Няма да се повишава акцизът на алкохола. ДДС също остава без промяна.

Това е един общ знаменател, че нито един от преките данъци в България не се повишава, изтъкна Симеон Дянков.

Дянков задължи 6 държавни предприятия да изплатят дивиденди на държавата, като приходът в бюджета ще е 64 млн.лв.

Така според него бизнесът ще разполага с достатъчно финансов ресурс, за да се справи и излезе от кризата, както и да се запазят повече работни места.

Премахва се изискването за подаване в Националната агенция за приходите на годишни финансови отчети, като вместо това отгук нагатакът предприятията, търговските дружества, бизнесът ще могат да подават годишните си отчети само в Националния статистически институт, съобщи още финансовият министър.

Тази мярка е по изричното настояване на премиера Бойко Борисов. Според Дянков така ще се спести „ходенето по безполезни опашки“.

Приети са и промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Въвежда се условие, че при продажба на имот това няма да бъде облагано с данък, ако същият имот е само един и е притежаван повече от три години.

Идеята е държавата да се пребори със спекулацията, когато имот се купува и след няколко месеца се продава и се избягва облагането с данък на печалбата от продажбата.

От 2 на 2,5 промила се повишава промилът на данъка върху имотите, намалява се прагът за необлагне на имотите от 2520 лв. до 1680 лева.

От 1 януари 2010 година влизат облекченията за млади семейства, които искат да си купят имот.

КЗД и ЕК обаче възразяват, защото това решение е дискриминативно спрямо „по-възрастни“ от 35 години родители.

В Закона за корпоративното подоходно облагане се отменят данъчните облекчения за предприятия, извършващи големи инвестиции в размер на над 10 млн. лева в отделни отрасли.

В последната година от тази преференция са се възползвали големи предприятия и инвеститори, малките предприятия пък се оплаквали от дискриминация.

Освен това, според Дянков, тази мярка подпомага главно чуждестранни инвеститори.

МАГАЗИН „МОДА“

на бул. „България“ № 74 в Попово
за дрехи втора употреба

търси да назначи продавачки.

За справки – тел.: 0895 932 006

ХОРОСКОТ

16–18 октомври

ОВЕН. В петък става ясно каква полза са донесли вашите септемврийски усилия на семейното и професионалното поприще.

ТЕЛЕЦ. В края на седмицата настроението е тревожно. Ако в петък при вас всичко е наред, значи и напред всичко ще е добре.

БЛИЗНАЦИ. Започва дълъг период на новости. В неделя се постарайте да се срещнете с човека, когото обичате.

РАК. През почивните дни ще имате възможност да зададете и усилят позитивната тенденция в семейните въпроси и взаимоотношения. Скоро ще забележите ползата от добрата дума или друга някаква дреболия, направена навреме и с добри намерения.

ЛЪВ. В събота и неделя юлските Лъвове са особено обаятелни и очарователни, време е да се изявяват пред публика или да прекарат почивните дни с любимия си.

ДЕВА. Вземете вярното решение в петък и се насладете на своето благополучие в събота и неделя.

ВЕЗНИ. През следващите седем месеца вие ще бъдете потребен на обществото.

СКОРПИОН. В близко време сериозни катаклизми и удари на съдбата не заплашват среднестатистическия Скорпион.

СТРЕЛЕЦ. В петък обстановката в службата е сложна – стриктно се придържайте към общоприетите правила и инструкции.

КОЗИРОГ. Постарайте се да се приспособите към неизбежната зависимост и да се освободите от онази зависимост, която имате сили да разкъсате.

ВОДОЛЕЙ. Във финансовите въпроси през седмицата се изисква икономия и строг отчет. В петък пресметнете крайния баланс.

РИБИ. В събота и неделя ще се намерят „компенсаторни механизми“ и всичко малко или много ще се уреди.

**МЕСТЕН
ВЕСТНИК**
ISSN 1312-4420

Редакционна колегия:
Маруся Милушева, Кирил Жечев,
Михаела Петрова Пламен Събев,
Димитър Стефанов, Бойко Михайлов

Адрес на редакцията
Попово 7800, пл. „Ал. Стамболийски“ № 1
0608/2 25 77, e-mail: mesten_vestnik@abv.bg

„Издателство Зограф“ ЕООД–Варна
Печат „Разград Полиграф“ ООД

90 ГОДИНИ ФУТБОЛ В ПОПОВО

от стр. 6

рани още две красиви попадения – в 19-ата минута от съотборника му Добрин Добрев и в 27-ата мин. отново от Валентин Перов. При резултат 3:0 за зеленобелия състав завърши първата част.

През второто полувреме отборът на червените се яви на терена преобразен. С по-рационална и ефективна игра тимът надигра своите съперници и материализира надмо-

лаев и Георги Денев да се проявят. В крайна сметка по-хладнокръвни и точни се оказаха футболистите от „червения“ тим, вкарвайки 8 гола, а техните съперници бяха точни само 6 пъти. Така мачът завър-

тели от града. Златни значки получиха Добри Пенчев, Манчо Манев и Цоньо Цонев. Сребърни значки бяха връчени на Рафаил Русев, Иван Костадинов и Кирил Янев, а бронзови – на Илия Петров, Стефан Стефанов, Димитър Стефанов и Цвятко Цветков.

Тържествата продължиха с музикално-развлекателна програма, изнесена на зеления терен от танцови състави при Дома на културата и ан-

щието си с голове на Илиян Станчев (45 мин.), Валентин Вълчев (54 мин.) и Пламен Стефанов (58 мин.).

След равния резултат 3:3 в редовното време последва изпълнение на дузпи, което се превърна в истинско забавление за зрителите. Двата отбора биха по 9 наказателни удара, които дадоха възможност и на вратарите Николай Нико-

самбъл „Северняче“. Многобройните присъстващи на стадиона се насладиха на една истинска феерия от цветове, ритми и музика, способна да задоволи вкусовете и на най-претенциозните зрители.

Спортният празник завърши с откриването на изложба по случай 90 години футбол в Попово в новата изложбена зала на Общината.

ши с „историческа“ победа на червените с общ резултат 11:9.

След края на срещата бяха наградени ветерани и заслужили футболни дея-

ЗА НОВИЯ ТВОРЧЕСКИ СЕЗОН

НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „СВ.СВ.КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ – ПОПОВО

НАБИРА КАНДИДАТИ ЗА СЛЕДНИТЕ ФОРМИ
НА ЛЮБИТЕЛСКО ХУДОЖЕСТВЕНО ТВОРЧЕСТВО:

• КРЪЖОК ПО
ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО

• СЪСТАВ ЗА МАЖОРЕТНИ
И СЪСТЕЗАТЕЛНИ ТАНЦИ

Срок за записване – 15.10.2009 г., за справки – тел. 42 662

Договор № BG051PO001-5.2.04-0108-C0001
Проект „Грижа в семейна среда
за самотно живеещи хора и хора с увреждания
в община Попово – дейност „Домашен помощник“
Проектът се осъществява с финансовата подкрепа
на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“,
съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд

На 01.10.2009 г. в Община-Попово стартира Проект „Грижа в семейна среда за самотно живеещи хора и хора с увреждания в община Попово – дейност „Домашен помощник“ съгласно сключен договор с Агенция за социално подпомагане № BG051PO001-5.2.04-0108-C0001. Проектът се финансира по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ по схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/5.2-01 „Грижа в семейна среда за независимост и достоен живот на хора с различни видове увреждания и самотно живеещи хора – дейности „Социален асистент“ и „Домашен помощник“ – фаза 2, съфинансиран от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд.

Основна цел: Да се подобри качеството на живот на самотно живеещи хора и хора с увреждания в община Попово чрез предоставяне на грижи в семейна среда и помощ в домакинството.

Специфична цел: Предоставяне на услугата „Домашен помощник“ на хора в община Попово, нуждаещи се от постоянно обслужване в ежедневието си.

Кой може да се възползва от услугите, предоставяни по проекта?

1. Лица, в това число и деца, с различни видове трайни увреждания, чиито ограничения от здравословен характер ги поставят в изолация и/или невъзможност сами да организират социалния си живот.
2. Самотно живеещи лица, които поради различни причини от здравословен характер не са в състояние сами да организират бита си и да поддържат хигиената в дома си.

Какви услуги предлага дейността „Домашен помощник“?

1. Доставка и/или приготвяне на храна, помощ при хранене;
2. Пазаруване – снабдяване на нуждаещите се с ежедневно необходимите продукти и лекарства;
3. Помощ за поддържане на лична хигиена;
4. Поддържане на хигиената в жилищните помещения обитавани, от обгрижваните лица;
5. Помощ при вземането на лекарства, предписани от лекар, придружаване до личен лекар, при настаняване в болница и др.;
6. Извършване на плащания за битови услуги – със средства на лицето;
7. Административна помощ;
8. Помощ при общуването и поддържането на социални контакти, развлечения и занимания в дома или извън него.

Какви лица могат да бъдат наемани по програмата?

1. Безработни лица.

Териториален обхват:

гр. Попово – кв. Невски и кв. Сеячи, с. Ковачевец, с. Водица, с. Славяново, с. Априлово, с. Глогинка, с. Посабина, с. Кардам, с. Гагово, с. Медовина, с. Светлен, с. Садина, с. Зараево, с. Ломци, с. Паламарца, с. Козица, с. Захари Стояново, с. Осиково, с. Тръстика.

Стойност на проекта: 82 970,08 лева

Капацитет: 60 потребители на социалната услуга.

Брой заети: 20 домашни помощници

Продължителност: 12 месеца.

Информация по всички въпроси, свързани с проекта, можете да получите от заместник-кмета на община Попово Емел Расимова – ръководител на проекта, тел.: 0608/4-02-36

„Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Община-Попово и при никакви обстоятелства не може да се приема, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз и Договарящия орган.“

НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ
„СВ.СВ.КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ – ПОПОВО

МУЗИКАЛНАТА ШКОЛА

ЗА НОВАТА УЧЕБНА 2009–2010 ГОДИНА

НАБИРА УЧЕНИЦИ В КЛАСОВЕТЕ ПО:

- ПИАНО
- АКОРДЕОН
- СИНТЕЗАТОР

Срок за записване: 15.10.2009 г., за справки – тел. 42 662